

nr. 2 maart 2025

samenspraak

Andries Hardenbol

protestantse gemeente lochem

Aswoensdag, begin van de 40-dagentijd

Gedenk mens, dat gij stof zijt en tot stof zult wekeren.

De woorden hierboven worden (al eeuwenlang) uitgesproken als het askruisje getekend wordt op het voorhoofd van de gelovige die naar voren komt in de kerk op Aswoensdag. In eerste instantie zou je kunnen denken dat het sombere woorden zijn. In het dagelijks leven gedenken wij niet zo vaak 'dat wij stof zijn'. Integendeel wij doen hard ons best om de indruk te wekken dat we nooit ouder worden en eeuwig bestaan. Dat heeft iets krampachtigs. Dat hardnekkig ontkennen van onze sterfelijkheid. Ik vermoed dat het een van de redenen is waarom veel mensen zich zo 'moe' voelen in onze wereld en overvraagd. De druk is groot en alles moet dan ook nog leuk zijn.

In de kerk weten we maar al te goed dat een mens kwetsbaar is en dat je niet altijd kunt presteren en zelfs weten we dat het leven van een mens eindig is. Het klinkt misschien raar, maar dat besef geeft een ander perspectief. Je hoeft dan niet voortdurend alleen maar meer en meer. Die ogenschijnlijk 'harde' woorden: 'gedenk mens dat gij stof zijt', bevatten zo in zekere zin zelfs hoop. Ze leren je als mens om te zien dat je kwetsbaar en dus kostbaar bent. Daarbij - niet onbelangrijk- ze leren je ook dat je medemens kwetsbaar en kostbaar is. Ten derde: deze woorden leren je om je te richten op Christus zelf, die kwetsbaar was tot in de dood en ons zo God leert zien.

In de voorbereiding naar Pasen hebben gelovigen daarom de eeuwen door gevast. Ik heb daar al vaker over geschreven. In mijn ogen een goed gebruik. Het laten staan van drank en lekkers in het besef van kwetsbaarheid, in verbondenheid met onze medemens en onze schepper. We starten dit jaar de 40-dagentijd met een dienst op de Aswoensdag, dat is de 40e dag voor Pasen, als je de zondagen niet meetelt en dat moet natuurlijk ook niet want een zondag is een feestdag. U kunt in die dienst een askruisje halen in de Witte Kerk. Een prachtig ritueel, net nu we het deze maand over rituelen gaan hebben. Voel de vinger op uw voorhoofd, die het kruisje tekent, besef dat de as op je voorhoofd je iets vervreemdt van je omgeving, word stil en weet dat we op weg gaan in navolging van onze Heer.

Paul Wansink

2 Meditatie

4 Maatschappelijk gesprek: Ruurd Walinga

7 Jaarthema Vieren:
sacramenten en rituelen

8 Jan Hilbert vertelt over de oorlog

10 Gesprek met Lescia van Donk

11 Van de predikant

12 Gesprek met Andries en
Annie Hardenbol

14 De vrijwilliger: Harm Wesselink

16 Kerkdiensten

18 Aswoensdag

19 Kerk in Actie

20 In Memoriam: Lies Veen

21 In Memoriam Lineke van Oel

22 Uit de kerkenraad

23 Beheer

24 Diaconie: Insteken en aanhaken
Seniorenmiddag - Paaslunch

25 Ontwikkelingen legaat

26 Terugblik op Lieder en Muziek

27 Jeugdkerk

28 Bastiaan Ragas: In Gods naam

29 Werkgroep Leren

30 Colofon

31 Leesrooster

32 Gedicht

Veertigdagenkalender

Samen met deze Samenspraak ontvangt u de veertigdagenkalender. Als vierende gemeente gaan we met elkaar op weg naar Pasen. Bij het tot stand komen van de kalender hebben gemeenteleden bijdragen geleverd. We hopen dat u geïnspireerd wordt door de gedichten, gebeden, liederen, rituelen, recepten. We hebben besloten de kalender breed te verspreiden. Als u de kalender waardeert, dan kunt u bijdragen met behulp van deze QR-code.

We wensen u een goede veertigdagentijd.
Werkgroep Vieren

Ruurd Walinga, christelijk cabaretier, wonend in Geesteren (Gld.)

Dat is toch een bijzonder (maatschappelijk) beroep?

Zeker. Ik heb maar weinig/geen collega's. Het was ook niet gelijk mijn beroep, hoewel ik het dit jaar precies 25 jaar uitoefen. Vele jaren ben ik journalist geweest bij het Friesch Dagblad. Een mooi beroep waarbij je veel aspecten van de maatschappij beschrijft. Op mijn 35e leidde ik als vrijwilliger een talkshow in het Stadstheater in Leeuwarden. Ik besloot toen mijn eerste cabaretprogramma te maken: 'Is Jezus aan wiegendood gestorven'. Een paar weken later deed ik dezelfde show in een kerk. Het publiek lachte op hele andere momenten. Vanuit verscheidene kerken kwamen aanvragen en zo is het balletje gaan rollen. Toen er een keer bij een gemeente waar ik had opgetreden een dominee ziek was, belden ze mij op of ik ook kon preken op zondag. Als journalist weet je hoe je een verhaal moet maken en als cabaretier weet je hoe je de Bijbel kunt uitleggen, dan kun je vast ook preken. Het beviel goed en zo kwam ik in veel PKN-gemeenten op het preekrooster,

hoewel ik geen preekconsent heb. Mijn baan als journalist heb ik in de loop der jaren gehalveerd en ben er drie jaar geleden mee gestopt.

In 2022 zijn we naar de Achterhoek verhuisd, omdat mijn vrouw in het Traumacentrum Nederland in Kranenburg een mooie baan heeft als beeldend therapeut. Mijn hoofdmoot is nu mijn werk als christelijk cabaretier.

Daarnaast ben ik sinds 2018 ook actief als voorganger/pastoraal-werker bij een Vrije Evangelische Gemeente in Joure. Wij hebben als christenen de mooiste boodschap te vertellen vanuit de Bijbel.

Dat klopt, maar hoe doe je dat?

Euwenlang is er al gelezen uit de Bijbel.

Dan komt de vraag voor mij: hoe kan ik nog iets toevoegen. Allereerst is het belangrijk om te kijken wat er in de maatschappij gebeurt.

Van daaruit maak ik cabaret. Mensen zullen bij aanvang van mijn verhaal wel eens denken: wat heeft dit met de Bijbel van doen. Al pratend en zingend kom ik echt wel uit bij de kern van het evangelie.

Neem nou de geboorte van Jezus: de engelen komen bij de herders om te vertellen dat er een koning (Jezus) is geboren en dat ze hem moeten opzoeken. Maar ja... welke kant moet je op, de ster was er nog niet. Wel gaven de engelen een aanwijzing, je zult hem vinden in een stal in doeken gewikkeld. Voor de herders was die aanwijzing voldoende. Bethlehem was de plaats met een grote kudde schapen. Een deel van die lammeren was bestemd als offerdier. Ze werden in doeken gewikkeld zodat ze mooi en ongeschonden bleven. Dus de stal was snel gevonden.

Zo verras ik de mensen graag met een Bijbelse uitleg. Dit staat ook beschreven in Genesis 35 en in Micha. Na afloop van elke show krijgen de mensen een kaartje mee als herinnering van: 'Oh ja, zo was dat'.

Een ander voorbeeld is mijn vraag wie het Bijbelse verhaal van de vijf vissen en twee broden kent.

Er gaan al snel vingers omhoog of roepen 'ja'. Ik zeg dan dat het in de Bijbel over twee vissen en vijf broden gaat. Echter ik kan het Evangelie binnen een minuut uitleggen aan de hand van de vijf vissen:

- Zalm...God heeft je geluk voor ogen en niet je ongeluk, zoals in Jeremia 29:11 staat; je bent het neusje van de zalm.
- Haaien...er is nogal troebel water (in ons leven), verontreiniging, zonde waardoor je kan denken dat je naar de haaien gaat.-
- Aas...God stuurde zijn zoon Jezus als levend aas naar onze wereld om ons te redden.

- Kaviaar...als je in Hem gelooft ga je zeker naar de hemel om daar het beste van het beste te eten.
- Boter bij de vis...je wilt daar natuurlijk niet alleen zijn. Vertel de Bijbelse waarheid aan ieder die het horen wil.

Het is subtiel maar wel duidelijk. Al mijn shows dragen het Evangelie uit.

Eigenlijk een combinatie van het maatschappelijk gebeuren vanuit de Bijbel en dat op een vrolijke manier verteld.

Vandaar het motto van mijn voorstellingen: Water en Wijn. Het is het eerste wonder dat Jezus deed: Hij veranderde water in wijn...ofwel: hij herstelde de feestvreugde.

Zo heb ik ook optredens over: waarom was Jezus een timmermanszoon en geen zoon van bijvoorbeeld een visser, boer of een geleerd iemand.

Weer een ander optreden gaat over de verloren zoon, hoe kunnen we terug keren.

Het zijn programma's van een uur tot twee uur. Met tekst en zang.

Waar kunnen mensen jou bezoeken?

In de eerste plaats in een kerk. Daarnaast word ik gevraagd bij dorps-/tentfeesten om de zondagse dienst te doen. Ook krijg ik uitnodigingen om vrijwilligersavonden van de kerk te verzorgen. Er zijn tien verschillende shows voor volwassenen, tieners en kinderen. Voor die laatste groep heb ik ook een cursus clownerie gedaan. Heel leuk om met kinderen zoiets te doen. Dan stel ik de vraag wat is de meest boze vrucht: de framboos. Vervolgens gaat het erover dat je best boos mag zijn, maar niet boos mag blijven. Zo zat Jezus ook in elkaar.

kwam. Ze vertelde mij dat ze nu, zeventig jaar later, nog steeds een schuldgevoel had, omdat ze ooit een klasgenoot had gepest op de lagere school.

Mijn kerkdiensten duren een uur. De ene keer krijgen ze een aai over de bol en een andere keer een klap voor het hoofd. Zondagmorgen is het moment om hoe dan ook bemoedigd te worden, een moment van coaching en/of gecorrigeerd te worden.

Ik hoor de kerkklok slaan, de ochtend is voorbij. Vanuit het kamerraam bij Ruurd zie ik de kerk staan. Dan krijg ik een vraag: weet je welke verbinding de kerk in Geesteren heeft met de gemeente Lochem? Ik weet het niet...Ruurd vertelt:

De link is met de 80-jarige oorlog.

De Spanjaarden gebruikten deze kerktoren als uitkijkpost om zo de controle over Lochem te krijgen. In 1586 heeft het Staatse leger de toren in brand geschoten en daarbij is een groot gedeelte van de kerk ingestort.

Bij restauratie zijn rode stenen gebruikt van een vervallen kasteel rond Geesteren. Vandaar de twee kleuren steen aan de buitenmuren. Tevens heeft kerk een zadeldak met trapgevels en dat is verder bijna alleen maar in Friesland te zien.

Bij de tienersshow gaat het over pesten of vergelijkbare onderwerpen. Zo ben ik de ene keer in een dorpje aan de Waddenzee en de volgende dag in Amsterdam met een zeer gemêleerd gezelschap. Beide keren was het muisstil in de zaal, Daar geniet ik van als de boodschap zo overkomt. Na afloop krijgen de tieners een ID-kaart met de identiteit. Overigens, de kinder-/tienerdiensten spreken ook volwassenen en ouderen aan. Zo was er eens een oudere vrouw die na afloop bij mij

Jaarthema: Vieren

Dit seizoen staan we als gemeente stil bij verschillende onderdelen van vieren: bidden, het Woord, liederen en muziek, sacramenten en rituelen. De geloofsbeleving van ons als gemeenteleden is telkens het vertrekpunt. Een belangrijk doel is dat we geloof, opvattingen en ervaringen met elkaar delen. Maar we willen ook nagaan in hoeverre er wensen liggen om de vieringen in onze veelkleurige gemeente te versterken. In maart richten we ons op sacramenten en rituelen.

Sacramenten en rituelen

Avondmaal en doop zijn de sacramenten in onze kerk. Maar er zijn meer rituelen die ons geloof versterken.

Zondag 9 maart, 10.00 uur Witte Kerk

Kerkdienst waarbij het thema “sacramenten en rituelen” centraal staat. Het vormt ook de start van de themaweek.

Dinsdag 11 maart, 10.00-11.30 uur Witte Kerk

Gemeentebijeenkomst. We gaan met elkaar in gesprek. Daarbij zal het over beleving van doop en avondmaal gaan. Tegelijkertijd zijn er ook rituelen die meer aandacht hebben gekregen zoals kaars aansteken, persoonlijke zegen en het gedenken van overledenen.

Donderdag 13 maart, 19.30-21.00 uur Witte Kerk

Gemeentebijeenkomst. Ook in deze bijeenkomst gaan we met elkaar in gesprek. We verkennen mogelijkheden om de beleving van de sacramenten en rituelen binnen onze gemeente te versterken. Kortom, geen theoretische verhandeling, maar we sluiten aan bij de beleving van ons als gemeenteleden.

Voor alle bijeenkomsten is de autopool beschikbaar (autopool@pglochem.nl).

Jan Hilbert vertelt over de oorlog

**Jan Hilbert woont acht jaar in de
'Hoge Weide', daarvoor woonde
hij aan de Dwarsweg met zijn
ouders en een oudere en
jongere broer.**

**Hij werkte zijn hele leven met
veel plezier op de boerderij, tot
hij acht jaar geleden na een
herseninfarct bij 'Sutfene'
belandde.**

**Na een jaar was er een plekje
voor hem in de 'Hoge Weide'.**

Jan heeft de oorlog meegemaakt en ik vraag hem of hij er wat over wil vertellen, wat hij er nog van weet.

Jan: Net als alle buurkinderen ging ik in Klein-Dochteren naar de lagere school. Later werd deze gevorderd door de Duitsers en kregen wij les in 'Bethel', een kerk- en verenigingsgebouw. Achter dit gebouw liepen slootjes, later werden daar loopgraven van gemaakt en bij gevaar moesten wij daarin schuilen, plat op de buik. Wij hebben ook wel Duitsers in huis gehad, ze bivakkeerden dan in de grote slaapkamer. Niet alle soldaten waren ons slecht gezind, zij werden ook gezonden.

Bij ons en ook van de omliggende boeren werden de paarden gevorderd, deze moesten voor de kanonnen lopen die vanuit Duitsland naar Zutphen werden gereden. Eén paard kwam los, mijn vader wist hem te vangen en heeft er jaren een goed werkpaard aan gehad. Doordat in Zutphen veel was gebombardeerd, was er veel werkloosheid. Deze werkelozen werden tewerkgesteld in een groot stuk bos, 17 hectare, dat moest worden ontgonnen. De heer Van Luttervelt, toen burgemeester van Lochem, had 30 hectare bos aangekocht dicht bij ons huis. De resterende 13 hectare werd plantsoen. Het hele perceel werd met de schop geëgaliseerd, dat is zeer grondig gebeurd. Later huurde mijn vader dat land en het was vruchtbare grond. Er werd een spoorbaan aangelegd waarover de kiepkarren liepen die door de arbeiders met zand werden gevuld, met de schop.!!

Op fietsen met surrogaatbanden kwamen ze vanuit de stad om hier te werken.

Ze waren mager, maar de opzichter, ene meneer Sprokkelhout, was wel goed voor zijn mensen. Ik vind het jammer dat ik die mensen na de oorlog nooit meer heb gezien of gesproken.

Later kocht de heer Van Luttervelt er nog 15 hectare bij, het hoort nu allemaal bij de golfbaan.

Wij hielden varkens voor de slacht, zes varkens waren slachtrijs en op een avond kwamen er Duitsers binnenstormen. Mijn vader werd onder schot gehouden en de varkens werden ingeladen!

Ook aan vijandelijke kant moest er gegeten worden.

Ons huis was nog maar een paar jaar oud, Lochem was al bevrijd, toen zondags erop Engelsen en Duitsers elkaar vanuit een luchtgevecht beschoten.

Daarbij werd ons huis geraakt, alle dakpannen vlogen eraf. Ik was met mijn moeder achter het huis hout aan het sprokkelen en zag het gebeuren. Een ervaring die ik nooit meer vergeet. Mijn vader zat met mijn oudere broer in de keuken aan de andere kant van het huis. Alle dakpannen eraf en de hele 'boezem', (dit is de schoorsteen), was aan diggelen. De naaimachine, die er bovenop stond, was kapot. Dondertman uit Lochem heeft hem gerepareerd.

Jan volgt het nieuws nog op de voet en zegt; "de oorlog is nu tachtig jaar geleden en we mogen al die jaren in vrede leven, maar we hebben er niets van geleerd. We moeten beseffen dat vrede niet vanzelfsprekend is, kijk maar naar de wereld om je heen". Als de mensen waren zoals Jan zou de wereld er inderdaad mooier uitzien.

Lescia van Donk, nieuwe diaken

Direct valt haar bijzondere en ongebruikelijke voornaam op.

Lescia: ik ben door mijn Friese ouders vernoemd naar de hospita van mijn vader in Amsterdam. De naam is mogelijk afgeleid van Alessi (Italiaans?).

Lescia is geboren en getogen in Ouderkerk aan de Amstel. Sinds 2008 wonen zij en Remco in Lochem, voor het toenmalige werk van Remco zijn zij verhuisd naar Lochem.

Ze hebben een zoon en een dochter, die het huis al uit zijn.

Lescia heeft eerder vrijwilligerswerk binnen de PGL gedaan: o.a. een aantal jaren de financiële administratie op het kerkelijk bureau, de kindernevendienst, lid van de inrichtingsgroep in de tijd van de verbouwing van de Witte Kerk.

Samen met Remco en anderen zingt ze ook in Cantoris Ludgeri van de PGL, dat o.a. elk jaar

meewerkt aan de Slavische vespers tijdens de iconententoonstelling in de Gudulakerk. We zingen heel graag en hebben elkaar bij een koor in Amstelveen voor het eerst ontmoet.

Waarom heb je ja gezegd toen je werd gevraagd om diaken te worden?

Het diaconiewerk vind ik belangrijk. Toen ik gevraagd werd vond ik dat het nu mijn beurt eens is om mij in een ambtelijke functie voor 4 jaar in te zetten voor de gemeente. Je kunt er niet steeds van uitgaan dat het door anderen gedaan zal worden. Ik had er al vaker over nagedacht maar toch de stap niet gezet, nu dus wel.

De gemeente telt steeds meer oudere leden, het aantal vrijwilligers wordt kleiner. Gelukkig zijn er nog veel mensen die zich al dan niet zichtbaar inzetten.

Lescia: het liefst doe ik projectmatige activiteiten, die makkelijker zijn te combineren met mijn vierdaagse werkweek in het Gelre ziekenhuis Apeldoorn/Zutphen. Ik werk daar als coördinator van afdeling Biometrie, een afdeling waar diverse onderzoeken worden gedaan. We hebben geen bedden op de afdeling, patiënten komen voor onderzoek en gaan dan naar een specialist voor de uitslag.

Zo te horen een actieve diaken die een belangrijke bijdrage aan de gemeente wil leveren en daar hopelijk veel voldoening uit put!

Van de predikant

Beste gemeenteleden,

Het komt dit jaar prachtig zo uit, dat de maand maart aan het begin van de 40-dagentijd staat. Dat is niet altijd, immers de datum van Pasen wisselt. Ik zal u daar niet mee vermoeien, maar dat verbindt de kerk nog steeds aan de synagoge. Wij vieren Pasen in verbinding met het Joodse Pesach, zoals Jezus een Pesach-maaltijd vierde. Die verbinding is mooi en het is een van de weinige zaken waar in onze seculiere wereld nog direct het verband met het jaar van kerk en synagoge en onze agenda wordt ervaren. Pasen valt niet op een vaste dag. De 40 dagen voor Pasen zijn in de kerk 'gevulde' dagen. Er gebeurt ook in onze gemeente van alles. U kunt daarover veel lezen in deze Samenspraak. Bij deze Samenspraak ook een kalender voor de 40-dagentijd. Lees, bekijk en gebruik hem.

Iets geheel anders: we hadden een overleg met de vrijwilligers van beeld en geluid. We proberen de diensten zo goed mogelijk bij u thuis te brengen. Daar krijg ik veel dankbare opmerkingen over. Een vraag die ik vaker hoor gaat over het Avondmaal. Waarom brengen we dat niet in beeld?

Na enig overleg hadden wij zelf het idee dat het niet zo zinvol is om mensen die aangaan in beeld te brengen, dus kozen we ervoor om tijdens de 'communie' (om het maar even zo te noemen) een afbeelding in beeld te brengen. Nu blijkt dat nogal wat mensen thuis dan het gevoel krijgen er niet bij te horen op dat moment. We overwogen nu om toch de camera te blijven gebruiken, maar dan van een zekere afstand een vast beeld uit te zenden. Vraag van mij: als we elkaar spreken (en dat doen we gelukkig vaak genoeg) laat eens weten hoe u daar tegenover staat. Ik hoor graag wat reacties.

Ondertussen is het nog volop winter, maar de dagen lengen en langzaam gaan we richting lente. Ik hoop dat de gure wind die overdrachtelijk onze wereld in de greep lijkt te hebben net als de winter toch een keer zal wijken. Als kerken kunnen we daaraan bijdragen, door te bidden, te zingen, elkaar te bemoedigen. Als predikant ervaar ik altijd weer hoe bijzonder het is om dat te mogen doen, samen met en in de gemeente van Christus.

Hartelijke groet,

Paul Wansink

Andries en Annie Hardenbol

Oudere gemeenteleden zullen het echtpaar Hardenbol zeker kennen. Ze zijn al lang lid van de PGL.

Problemen met lopen weerhouden hen om trouw naar de kerkdienst te komen, maar ze maken die mee via de kerk t.v. Ze bezoeken geregeld de seniormiddagen.

Bent u in Lochem opgegroeid?

Andries: Nee, we komen allebei uit Rotterdam en hebben elkaar in de kerk leren kennen. In 1958 zijn we getrouwd en hebben in Ridderkerk en Zwijndrecht gewoond. We zijn ouders van twee dochters en een zoon. Die wonen in Rotterdam en Groningen, maar komen regelmatig naar Lochem, waar we sinds 1982 wonen. We verhuisden vanuit het westen naar Lochem vanwege mijn werk als hoofdadministrateur van de vleessector van de toen nog Wessanengroep.

Wat was uw grote hobby?

Andries (93): orgelspelen. Een nacht van me fietste elke week vanuit Schiedam naar ons huis in Rotterdam om mij op het harmonium les te geven. Mijn leermeesters André Verwoerd en George Stam hebben mij verder bekwaamd in het vak.

Ik ben 55 jaar organist geweest in verschillende kerken.

Met veel genoegen heb ik meegewerkt aan de koop en de plaatsing van het orgel in de Witte

Kerk, waar tot dan altijd een elektronisch orgel werd bespeeld.

Ds.v.d. Kooij vroeg mij als organist in Lochem waar ik ruim 20 jaar gespeeld heb samen met Gerrit te Rietstap en andere organisten.

Meerdere jaren heb ik les gehad van Ger van Poppel. Het Viscount orgel dat ik jaren in huis had heb ik verkocht aan de firma die het mij ooit leverde.

Andries is secretaris geweest in verschillende commissies zoals bouw-, beiaard- en liturgiecommissie; commissies van beheer waar hij lange tijd verslag deed van vergaderingen in "Op de Hoogte" en "Samenspraak".

Het jarenlange SamenopWeg-proces had zijn brede belangstelling.

Beide leden zijn blij met de komst van dominee Paul Wansink.

Annie en Andries genieten veel van muziekreis- en andere televisie-uitvoeringen op "YouTube".

Ze beleven veel plezier aan hun prachtige tuin die nogal wat onderhoud vraagt en aan Annie veel werk oplevert, wat ze overigens met plezier doet.

Andries schreef het volgende grappig verhaal over wat hij enige tijd geleden beleefde.

EEN NACHTELIJK AVONTUUR - waar gebeurd -

11 oktober 2024, 6 uur 's morgens

Ik word wakker van een van buiten komend schurend geluid van blik en weet eigenlijk direct waar dat vandaan komt. Er ligt namelijk onder de tuintafel een blik met visvoer. Ik wil niet dat men wakker wordt van dat geluid en besluit uit bed te gaan om dat blik weg te halen.

Ik pak van mijn bureau mijn telefoon, omdat ik een zaklantaarn nodig denk te hebben, omdat het buiten natuurlijk nog donker is. Met enige moeite weet ik mijn code van de telefoon tevoorschijn te krijgen en de zaklantaarn aan te doen. Ik ga met de rollator naar de tuindeur, schuif de gordijnen open, doe de tuindeur open en begeef mij naar buiten - overigens zonder stok of rollator -.

Het is koud; ik zie een mooie heldere sterrenhemel en buk me om te zien of het blik zichtbaar is. Nee dus! Door mijn evenwichtsstoornis verlies ik mijn evenwicht en val op het terras. De grond is nat en koud....

Goede raad is duur, want ik sta niet meer zo gemakkelijk op in verband met krachtverlies in mijn benen. Ik kruip naar de eerste de beste tuinstoel die ik tegenkom en weet met veel moeite overeind te komen door mij aan de stoeleuning omhoog te drukken.

Het lukt mij vervolgens niet om het blik te vinden zelfs niet met behulp van het licht van de zaklantaarn.

Ik ga naar binnen en ga naar het toilet. Vervolgens sluit ik mijn telefoon aan op het lichtnet en ga naar de slaapkamer waar An nog in bed ligt zonder te weten wat er allemaal gebeurd is.

Ik doe het gordijn open om te zien of ik door het raam wellicht het blik zie, wat niet het geval is.

In het licht van de zaklantaarn zie ik tot mijn verbazing een egel voorbij schuifelen richting de zijkant van het huis.

Ongetwijfeld is die egel de oorzaak van het geluid van het blik en het verdwijnen ervan.

Mijn avontuur eindigt in bed, maar het lukt mij niet meer in slaap te komen.

Na het opstaan zie ik het blik liggen in de border van mijn achtertuin. De foto die ik gemaakt heb bewijst de juistheid van mijn relaas.

Andries Hardenbol

Harm Wesselink

Harm is een bekend gezicht in de zondagse vieringen. Geen wonder, hij was ruim 12 jaar actief in de Diaconie.

Wat houdt zo'n functie precies in, Harm?

Harm: Vroeger was de Diaconie er voor de minderbedeelden.

Dat is nog steeds zo, de Diaconie is omzien naar elkaar.

In deze tijd trekken we dat breder, we zijn er voor de diensten beginnen, heten de mensen welkom, delen de liturgieën uit en collecteren.

Na de dienst tellen we het geld en zorgen dat het op de goede plek komt.

De eerste collecte betreft altijd een diaconaal doel, de tweede collecte is voor de kerk. De collectiedoelen worden in de basis voor een heel jaar bepaald.

Komt er echter een urgent doel "tussendoor" dan wordt dat uiteraard geregeld.

De diaconale tuin is ook opgestart met behulp van de Diaconie.

Kort gezegd: de middelen worden betaald door de Diaconie, het werk wordt uitgevoerd door vrijwilligers.

In de vorige Samenspraak stond de royale oogst die wij hebben weten te bereiken, het was een mooie score en daar doen we het voor.

We werken er met 10 tot 12 vrijwilligers, iedere donderdagmiddag en zaterdagmorgen. En zoals bij alle projecten kunnen we nog wel wat handjes gebruiken. Er vallen altijd weer wat mensen af, om welke reden dan ook.

Het is een fijne en gezellige groep. We leveren aan de Voedselbank Lochem/Zutphen, hier worden de pakketten voor afname samengesteld.

De viering van het Heilig Avondmaal voorbereiden hoort bij de diaconale taken. Wij zorgen voor het brood en de wijn/druivensap en zetten alles klaar. We zien erop toe dat alles correct verloopt. We hebben nu glutenvrij brood, zodat iedereen, ook mensen met een glutenallergie gewoon mee kunnen doen. In het verleden dronk iedereen wijn of druivensap uit dezelfde beker, dat is wel symbolisch, maar minder hygiënisch. We werken nu sinds covid met kleine roestvrijstalen bekertjes die we kunnen hergebruiken. We zijn dienend bezig, de kerntaak van de diaconie.

De diaconie heeft in het verleden ook "ouderenreisjes" georganiseerd, maar omdat de behoeftes in de loop van de tijd zijn veranderd zijn deze uitjes vervangen door "ouderenmiddagen" in de Witte Kerk.

Na de inval in Oekraïne kregen we te maken met de energiecrisis: de prijs van energie schoot omhoog. Van de overheid kreeg ieder huishouden een symbolisch bedrag teruggestort. Wij opperden het idee om diegene die het geld kon en wilde missen te storten op de rekening van de Diaconie. Van de opbrengst hebben wij tegoedbonnen van de Plus gekocht en hebben deze uit naam van de Protestantse Gemeente Lochem in de bus gestopt bij mensen die het goed konden gebruiken. Wij hebben hiervoor de adressen gebruikt waar de SHLG (Stichting Hulpverlening

Lochemse Geloofsgemeenschappen) de kerstpakketten aan uitdeelt. Omzien naar elkaar, dat is de Diaconie ten voeten uit.

Duurzaamheid: tijdens de verbouw van de Witte Kerk ontstond de wens om zonnepanelen te monteren, we hadden immers een groot dakvlak op de zonkant liggen. Er zijn in samenwerking met Lochem Energie 190 zonnepanelen op het dak gelegd. Het plan was om de zonnepanelen te verhuren aan mensen die het niet direct konden betalen, waarbij de Diaconie dan voor de financiering zou zorgen. Helaas is daar geen respons op gekomen. Lochem Energie heeft de panelen vervolgens ondergebracht bij mensen, niet persé kerkleden, die zelf geen ruimte hebben voor panelen.

We proberen een groene kerk te zijn en ook dat is rentmeesterschap. Met respect omgaan met wat de aarde ons geeft.

Al die jaren in touw voor de gemeente, wat brengt het je Harm?

Het levert veel voldoening op, we zijn met een kleine, fijne groep mensen en samen hebben we heel veel (hoop ik dan maar) goed kunnen doen. Kijk eens door de ogen van een ander, dat levert andere inzichten op.

Neem als voorbeeld een regendruppel, als de zon erop schijnt zie je van elke kant andere kleuren. Het is maar net hoe je iets bekijkt of hoe je iets wilt zien.

Ieder mens in zijn waarde laten is een mooie Diaconale gedachte.

Het was een hele mooie tijd en ik wens mijn opvolgster hetzelfde toe.

Kerkdiensten

Hieronder het overzicht van de diensten.
De diensten worden uitgezonden via internet: <https://kerkdienstgemist.nl>,
of scan de QR-code.
Wijzigingen vindt u in de zondagsbrief.

Zondag 2 maart

10.00 uur Witte Kerk
Voorganger: ds. N. Swen

Woensdag 5 maart

19.30 uur Witte Kerk
Voorganger: ds. P. Wansink, Aswoensdag

Zondag 9 maart

10.00 uur Witte Kerk
Voorganger: ds. P. Wansink, Heilig Avondmaal

Zondag 16 maart

10.00 uur Witte Kerk
Voorganger: ds. P. Wansink, familiedienst en
jeugdendienst

Zondag 23 maart

10.00 uur Witte Kerk
Voorganger: ds. P. Wansink

Zondag 30 maart

10.00 uur Witte Kerk
Voorganger: ds. P. Wansink
19.00 uur Gudulakerk
Vespers

Zondag 6 april

10.00 uur Witte Kerk
Voorganger: ds. P. Wansink

Bij de diensten:

Zondag 2 maart

Maskers af – je ware gezicht laten zien

Op deze zondag wordt op veel plaatsen carnaval gevierd. Het (katholieke) feest dat voorafgaat aan de vastentijd. Oorspronkelijk was verkleden tijdens carnaval niet alleen een speelse traditie, maar ook een manier om verschillen tussen mensen te overbruggen. Door maskers op te zetten en rollen om te draaien werd iedereen gelijk. Maar hoe is het om je masker écht af te zetten en te laten zien wie je bent?
In deze dienst staan we stil bij de moed die het vraagt om je ware gezicht te tonen en eerlijk uit te komen voor wie je bent. Een uitdaging in een tijd waarin kwetsbaarheid niet altijd vanzelfsprekend is.

Woensdag 5 maart

Voor het eerst zullen we dit jaar een Aswoensdagviering houden in onze kerk aan het begin van de 40-dagentijd. In de Katholieke traditie is dat gebruikelijk, maar in steeds meer Protestantse kerken wordt dat nu ook (weer) gedaan. Het is een sobere gebedsviering aan het begin van de 40 dagen voor Pasen. Centraal in de viering staat de gelegenheid om een askruisje op je voorhoofd te ontvangen, een eenvoudig symbool dat je bewust maakt van je kwetsbaarheid als mens en van de weg die Jezus is gegaan. Een eenvoudig maar sprekend symbool. Zie verder de meditatie bij deze Samenspraak. De dienst wordt voorafgegaan door een sobere maaltijd, waar u van harte welkom bent (liefst na opgave).

Zondag 9 maart

De eerste zondag in de 40-dagentijd. Dit jaar volgen we de lezingen uit het evangelie van Lucas. Als elk jaar wordt op de eerste zondag de verzoeking in de woestijn gelezen (Lucas 4,1-13). Jezus vast daar 40 dagen lang.

Dit jaar staat de dienst ook in het teken van het vierde thema in het kader van onze eredienst. Dit laatste thema gaat over sacramenten en rituelen. Dat past heel mooi bij de lezing uit Lucas die gaat over vasten. In die tekst zegt Jezus dat wij niet bij brood alleen leven. Je zou dat indirect kunnen opvatten als een verwijzing naar het avondmaal, dat zoveel meer is dan brood alleen. In de dienst gaat het over de kracht van het sacrament en van rituelen.

Zondag 16 maart

Een dienst waarin de kinderen meedoen en centraal staan. We hebben bij de Simon en Sara vieringen een groep kinderen; af en toe doen ze gelukkig ook mee aan de 'gewone' kerkdienst. Deze zondag is zo'n dienst. Centraal staat Lucas 9, 28-36, de verheerlijking op de berg. We gaan aan de gang met het thema 'kom hoger op'. In de Bijbel vinden bijzondere ontmoetingen en Godservaringen vaak plaats op een berg, waarom is dat? En wat betekent het als Jezus van gedaante verandert? Misschien dat we ook wel iets doen met de tent, die Petrus wil opzetten.

Zondag 23 maart

De derde zondag in de 40-dagentijd lezen we Lucas 13, 1-9, een lezing met twee verhalen: eerst het verhaal van een vergeldingsdaad van Pilatus en van een ongeluk bij de bouw van een toren waarbij achttien mensen omkwamen: de vraag die gesteld wordt of de omgekomen mensen soms iets verkeers gedaan hebben, omdat hen dit lot heeft getroffen. Een vraag die je zelfs vandaag de dag nog vaak hoort. Heb ik iets verkeers gedaan dat mij dit treft? Op die lastige thematiek volgt dan een niet al te makkelijke gelijkenis van een vijgenboom. Vragen genoeg.

Zondag 30 maart

De zondag midden in de 40-dagentijd heet ook wel de roze zondag. We kijken al iets vooruit naar Pasen, door het donkere paars blinkt al iets op van het witte licht van Pasen, vandaar de roze kleur. De Bijbeltekst is ook een hoopvol verhaal, de gelijkenis van de twee zonen, die beiden bij hun vader geliefd zijn. Ik spreek liever niet over de 'verloren zoon', want verloren is hij nu juist niet. U vindt het verhaal in Lucas 15.

Het pastoraat van de PG Lochem staat open voor wie bij ons aanklopt.

U kunt in contact komen met het pastorale team via email pastoraat@pglochem.nl
Bellen kan ook: voor dringende zaken met ds. Paul Wansink: 06 520 522 43;
voor andere zaken met Amanda Jansen, coördinator bezoekerwerk: 0573 25 06 03 of 06 387 166 17.

Mocht het niet direct lukken hen te bereiken, spreek dan a.u.b. uw naam in op de voicemail.
U wordt later teruggebeld.

Als u behoefte hebt aan pastoraal bezoek, of iemand kent die daar behoefte aan heeft (wel even navragen!), dan kunt u dit doorgeven via bovenstaand emailadres of telefonisch aan Amanda Jansen, coördinator bezoekerwerk.

Via het e-mailadres bloemen@pglochem.nl kunt u namen doorgeven van gemeenteleden die in aanmerking komen voor de zondagse bloemen uit de kerk.

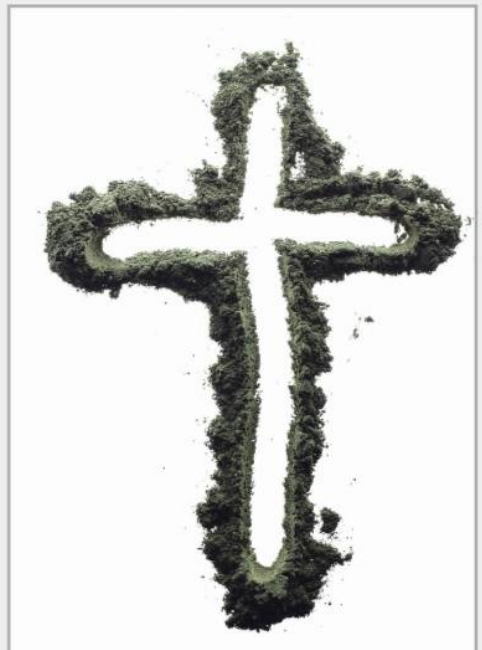
Aswoensdag: sobere maaltijd en viering

Op woensdag 5 maart is het Aswoensdag. Dat is 40 dagen voor Pasen, als je tenminste de zondagen niet meetelt. De Katholieke kerk was gewend om die 40 dagen voor Pasen te vasten. Dat deed men natuurlijk niet op zondagen, want dat zijn feestdagen. Het getal 40 is ontleend aan de 40 dagen dat Jezus zelf vastte in de woestijn. Tegenwoordig wordt er in de Katholieke traditie minder streng gevast, maar juist in de Protestantse kerken hebben we het vasten herontdekt. En dan niet per se een letterlijk vasten, maar wel een sobere wijze van leven, waarin je minder lekkere dingen eet, geen alcohol drinkt, minder gebruik maakt van je telefoon, of minder tijd doorbrengt op de sociale media, meer fietst en minder de auto gebruikt. Zo zijn er allerlei vormen van vasten te verzinnen. Het geldt dat je uitspaart kan letterlijk ingezameld in een vastenpotje, het kan ook 'digitaal' worden overgemaakt. Bijvoorbeeld naar het doel waarvoor gedurende de 40-dagentijd door de Diaconie geld wordt ingezameld. Een mooie gewoonte waar ik al jaren aan meedoe.

Dit jaar starten we in Lochem de 40-dagentijd met een gezamenlijk sobere maaltijd in de Witte Kerk. Er zal ook een aantal jonge gemeenteleden aanwezig zijn waarmee we toelevan naar Pasen. Een van hen wil zich in de Paaswake laten dopen. De maaltijd begint om **18.00 uur**, u kunt zich opgeven via de opgavelijst op het prikbord in de kerk of bij Janny Gerritsen: ygerritsen56@gmail.com. De maaltijd is in principe gratis, maar een gift is na afloop welkom, die gaat dan ook naar het diaconale doel.

Aansluitend is er om 19.30 uur een Aswoensdagviering. Dat is nieuw voor onze gemeente. Het is een stille sobere dienst, waarin centraal staat, dat wie dat wil naar voren komt en een Askruisje ontvangt. Met dat kruisje op uw voorhoofd gaat u dan de wereld weer in op weg naar Pasen. Een mooi symbool dat je als vanzelf bepaalt bij de weg van Christus. Uiteraard kunt u de dienst van Aswoensdag ook bijwonen, zonder dat u de maaltijd hebt meegemaakt, u komt dan gewoon om 19.30 uur naar de kerk.

*Mede namens Janny Gerritsen,
Paul Wansink*

Veertigdagentijd 2025: ALS NIEUW - Kerk in Actie-thema 2025

Als Nieuw! Wij kijken uit naar het koninkrijk van God. Tegelijkertijd zien we ook al wat van dat koninkrijk in het hier en nu, zoals al het werk dat kerken en partnerorganisaties van Kerk in Actie wereldwijd doen voor medemensen in nood. We gaan mee naar kerken en gemeenschappen in o.a. China, Moldavië, Colombia, de Golfstaten en Nederland.

Laat je meenemen in de wereldwijde beweging van geloof, hoop en liefde.

Samen zijn we de Kerk in Actie.

Op 6 zondagen is de eerste collecte in de eredienst steeds voor het desbetreffende project:

Zondag 1: 9 maart - China - Zending

In Hongkong werken ruim 400.000 Aziatische migranten, vooral vrouwen. Ze zijn kwetsbaar voor misbruik en misstanden. Kerk in Actie ondersteunt deze vrouwen met tijdelijk onderdak, medische zorg, psychosociale begeleiding en juridische hulp. Ook kunnen vrouwen cursussen Engels en computervaardigheden volgen, om met deze hulp hun positie te versterken.

Zondag 2: 16 maart - Nederland - Missionair werk

Kliederkerk is een vrolijke en gastvrije missionaire vorm van Kerk-zijn. De Protestantse Kerk in Nederland steunt lokale Kliederkerken met materiaal, trainingen en inspirerende bijeenkomsten. Zodat mensen van alle leeftijden samen meer over de Bijbel kunnen leren en samen kunnen vieren en eten. Kliederkerk brengt jong en oud, niet-gelovigen en kerkelijk betrokkenen samen.

Zondag 3: 23 maart - Moldavië - Werelddiaconaat

In Moldavië worden veel kinderen aan hun lot overgelaten. Hun ouders zijn naar het buitenland vertrokken of zoeken troost in alcohol. Kinderen lopen het risico om uitgebuit te worden in bv. de seksindustrie. In samenwerking met Youth for Christ vangen kerken hen op en zorgen ze voor huiswerkbegeleiding en een maaltijd. Veel kinderen ontdekken hier hoe je op een liefdevolle manier met elkaar om kunt gaan: een ervaring die ze voor de rest van hun leven meenemen.

Zondag 4: 30 maart - Colombia - Werelddiaconaat

In de Colombiaanse hoofdstad Bogotá groeien veel kinderen op in wijken vol armoede en geweld. Het buurtcentrum FPT, partnerorganisatie van Kerk in Actie, is een veilige plek waar ze terecht kunnen voor

sport, spel en creativiteit. Ook tienermoeders vinden hier hun plek. De medewerkers onderhouden contact met ouders, verzorgers en leraren van de kinderen. De kinderen worden weerbaar gemaakt tegen geweld; ook ouders worden begeleid. Zo krijgen ze de kracht om een beter bestaan op te bouwen.

Zondag 5: 6 april - De Golfstaten - Zending

In de Golfstaten werken miljoenen arbeidsmigranten. Ze maken lange werkdagen onder erbarmelijke omstandigheden om geld te verdienen voor hun familie ver weg. Veel van deze arbeidsmigranten zijn christen en willen graag meer weten over de Bijbel, maar kunnen zelf niet lezen. Het Bijbel-genootschap in de Golfstaten traint voorgangers in een vertelmethodiek waarbij Bijbelverhalen mondeling worden doorgegeven. De eeuwenoude verhalen komen zo tot leven en krijgen betekenis in het leven van alledag. De Bijbel geeft moed en kracht.

Zondag 6: 13 april - Nederland - Missionair Werk

Met het landelijk event The Passion komt het Paasverhaal bij miljoenen mensen in de huiskamer. Een missionaire kans! Daarom biedt de Protestantse Kerk rond de uitzending van The Passion diverse initiatieven aan. Kerken kunnen met een Passionpakket voor buurtbewoners een kijkavond organiseren en over de betekenis van Pasen doorpraten. Voor kijkers thuis is er online verdiepend materiaal en een magazine. Zo ben je kerk naar buiten.

Via het programma Missionair Werk ondersteunt de Protestantse Kerk missionaire activiteiten in het hele land.

Méer informatie, tips en suggesties over deze projecten in de Veertigdagentijd kunt u lezen in de zondagsbrieven van deze zes zondagen.

Elisabeth (Lies) Veen

*"Wonder van Gods natuur"
schreef Lies bij een foto van een
kunstzinnig gefotografeerd blad
door haar kleindochter. De foto
diende als basis voor de voorkant
van de rouwkaart.*

Op 29 januari overleed Lies, in de leeftijd van 81 jaar, in Het Vandermolenhuis waar zij de laatste jaren woonde. Een hard gelag voor de kinderen Arno, Marina en Erwin, die hun vader (Ruud Roodhart) twee maanden eerder ook al verloren.

Lies, geboren Amsterdamse (1943), kwam vlak na haar huwelijk naar Lochem waar ze na een korte tijd bij de Witte Wievengroep, lang leiding gaf aan de Graaf Otto Groep. In vervolg op een geslaagde feestavond van de G.O.G richtte ze volksdansvereniging Scovoda op, waar ze decennia lang dansles gaf. Uiteindelijk specialiseerde Lies zich in Scandinavische dans en cultuur. Ze maakte meerdere reizen naar Scandinavië om zich te perfectioneren in de taal en de dans om deze kennis vervolgens weer over te dragen op andere dansers in heel Nederland. Later leidde ze als reisleidster vele reizen naar het Noorden van Europa en andere plekken op de wereld, tot aan Sint Petersburg en Amerika aan toe. In onze kerk kennen we Lies van het 'Blauwe Boekje', het jaarlijkse aanbod voor Vorming en Toerusting, waar ze zich enorm voor heeft ingezet.

De kinderen bewaren warme herinneringen aan hun jeugd thuis, waarin Lies van niks iets leuks maakte, toverde met eten wat nog in huis was, en altijd creatieve dingen organiseerde. Haar huis was gastvrij: iedereen was altijd welkom. (Ex-)schoondochter Adriana vertelde hoe ze 30 jaar geleden vanuit Venezuela door Lies warm werd ontvangen in het gezin, hoe Lies haar thuis bracht in onze taal en cultuur. Ze hebben altijd een bijzondere warme band gehouden.

Na een moeilijke periode en ondanks goede mantelzorg door familie en een trouwe buurman, ging het uiteindelijk niet meer thuis in Barchem. Zo kwam ze in Het Vandermolenhuis waar ze zich goed verzorgd en thuis voelde.

We hebben op een heel bijzondere manier afscheid genomen met een herinneringswandeling langs en op de Kaleberg. Lies wandelde hier graag met haar (klein)kinderen en vrienden. Wie met haar meeliep, moest wel de tijd hebben want Lies stond stil bij elk blaadje, steentje, paddenstoel enzovoorts, en wist daar dan hele verhalen bij te vertellen. Tijdens de afscheidswandeling stopten ook wij om hardop met elkaar herinneringen te delen. We sloten de wandeling af in het kapelletje op de berg, waar we kaarsjes hebben ontstoken om Lies te omringen met licht.

Daarna hebben we haar van Het Vandermolenhuis naar de begraafplaats in Lochem gebracht – het was daar ijsig koud, maar de warmte stroomde binnen door verhalen van de kinderen. Met Gods zegen hebben we Lies aan de aarde toevertrouwd.

Ds. Leonard van Wijk

IN MEMORIAM

Lineke van Oel-Beens

*beschermengel, keramiek door
Lineke gemaakt*

In de leeftijd van 87 jaar overleed op 30 januari j.l. Line Ellen van Oel. Zij woonde al enige jaren in Delft, in het verpleeghuis, dichtbij haar dochters Clarine en Elise.

Op 18-10-1937 werd Lineke geboren in Amsterdam, waar zij de hongerwinter meemaakte als oorlogskind. Zij trouwde met Frans, die in het onderwijs werkte. Ze kregen 3 kinderen.

In 1975, in Vorden, overleed Frans plotseling en veel te jong; Lineke moest verder met 3 opgroeiende kinderen. Ze kwamen te wonen in Lochem, waar toenmalig dominee Wim van der Kooij de gemeente opriep om Lineke te helpen een uitgewoond huurhuis op te knappen. Waar massaal gehoor aan werd gegeven. Dat hielp enorm om thuis te raken in Lochem en in onze kerk. Het werd het begin van een indrukwekkende vrijwilligerscarrière in de kerk: ouderling en pastoraal wijkmedewerker, lid van de beroepingscommissie (die ondergetekende naar Lochem haalde), lector (maar je kon nooit haar Amsterdamse achtergrond horen, ze had een keurige stem!), drijvende kracht achter de liturgische bloemstukken in de vieringen, actief in V & T Kringenwerk, lid van de Taakgroep Vieren en de latere Werkgroep Ruimtevieringen, zangeres in de Taizé-zanggroep... En dan ben ik er vast nog wel een paar vergeten. Daarnaast was Lineke leerhongerig: ze volgde allerlei cursussen waaronder Hebreeuws en theologie. Maar ook keramiek, veel mensen hebben thuis nog een werk van haar als cadeau staan.

Een grote klap voor haar was het, toen zoon Menno overleed, ze was zo trots op hem als predikant. Hier is ze nooit goed overheen gekomen. Na vele jaren alleen hertrouwde ze met Piet Bokelmann, ze gingen samen in Lochem wonen op een steenworp afstand van haar oude huisje. Met hem heeft ze vele reizen gemaakt. Maar de laatste jaren ging het niet altijd gemakkelijk tussen haar en Piet, en Lineke zelf kreeg nogal wat te verstouwen: darmkanker en een zware TIA. Door haar hoge leeftijd vielen ook steeds meer vriendinnen weg, bijvoorbeeld Lien Driessen met wie ze haar bloemenliefde deelde. In 2020 overleed Piet en moest ze hun huis verlaten – wat best een hard gelag was. Toen ging ze dus naar Delft, maar dat betekende ook onze kerk en de vele contacten hier loslaten. Na een val met een heupbreuk, die niet meer geopereerd kon worden, kwam haar einde in zicht. Omringd door haar dochters en met haar geliefde Taizé-zanggroep is ze vredig gestorven. In de drukbezochte dankdienst op 7 februari hebben we haar herdacht met Taizé- en Oosterhuis-liederen, en herinneringen van haar dochters en een kleindochter. Er lag een prachtige met bloemen opgemaakte tak op haar kist. We hebben woorden gelezen uit de Bergrede die haar gedrevenheid vanuit het geloof typeren: "Jullie zijn het zout der aarde. Jullie zijn het licht der wereld – laat je licht dan schijnen voor de mensen". Dat heeft Lineke altijd gepraktiseerd: ze was een lief en trouw mens. We hebben haar daarna herenigd met haar eerste man Frans op de begraafplaats in Vorden.

Ds. Leonard van Wijk

Uit de kerkenraad

Na een korte winterstop is de kerkenraad in januari en februari weer bijeengewees. We namen in die tijd afscheid van ambtsdragers en verwelkomden een nieuwe diaken. Het is bemoedigend om te merken dat er altijd weer mensen bereid zijn een taak op te pakken en verantwoordelijkheid te dragen.

Een van de onderwerpen die de aandacht kreeg is de mogelijke langjarige verhuur van de ruimte van het kerkelijk bureau aan een uitvaartondernemer. De kerkenraad staat, onder een aantal voorwaarden, positief tegenover de plannen van het College van Kerkrentmeesters. Inmiddels is er ook voor geïnteresseerde gemeenteleden een informatiebijeenkomst geweest.

Verder is gesproken over duurzaamheid. Op allerlei terreinen proberen we als kerk onze verantwoordelijkheid te nemen in de zorg voor de schepping. Maar we willen toch graag proberen dit wat breder op te pakken dan zo nu en dan een enkel onderwerp. Het idee is hiervoor te starten met een projectgroep Groene Kerk die het voortouw neemt. Graag horen we wie hier ideeën over heeft en zich wil inzetten. U kunt zich melden via scriba@pglochem.nl.

Onze vertrouwenspersonen Ria van Houwelingen en Johan Meijer zijn in januari begonnen met een scholing. Zoals u weet hebben wij als PG Lochem dit najaar een overeenkomst gesloten met omringende gemeenten: Barchem, Laren, Harfsen, Eefde-Epse-Gorssel, Warnsveld/Leesten en Zutphen. We krijgen als kerken een gezamenlijke poule van (voorlopig) vijf vertrouwenspersonen. We helpen elkaar daarmee en de onafhankelijkheid van de vertrouwenspersonen wordt nog beter gewaarborgd. Medio mei hopen we de poule van vertrouwenspersonen actief en bereikbaar te hebben. Daar wordt u dan uiteraard weer over geïnformeerd.

Binnenkort begint de zogenaamde veertigdagentijd: een bijzondere periode met aan de horizon het grote feest van Pasen. Het is een periode van bezinning, verstillings, versobering. We zien dit terug in de kerkdiensten en andere activiteiten. Dit jaar ontvangt u, op initiatief van de Werkgroep Vieren, ook een prachtig vormgegeven kalender. De kerkenraad wenst u van harte een goede tijd toe.

Ineke Vreemann, scriba

Mutaties

In verband met privacyregelgeving worden de adressen niet in *Samenspraak* vermeld.
Deze adressen zijn op het kerkelijk bureau bekend.

Wij heten onderstaande nieuwingekeomenen van harte welkom:

Dhr. A. Visser vanuit 's-Gravenhage
Dhr. A. Wester vanuit Markelo
Mevr. H. Wester-van Kooten vanuit Markelo
Mevr. S.J. Vliek vanuit Lochem
Mevr. A.W. de Bruijn-Verkerk vanuit Almere
Dhr. B.C. Robberegts vanuit Zutphen
Mevr. A.W. Wassink vanuit Ruurlo

Overleden

06-01-25 Mevr. M.S.J. Nieland-Koeman (03-05-1935)
29-01-25 Mevr. M.A. Nijman-Schot (07-02-1930)
29-01-25 Mevr. E. Veen (19-06-1943)

Vertrokken

Mevr. A. Mackaaij-Bouter naar Ruurlo
Mevr. L. Garssen naar Borculo
Dhr. M. Rechterschot naar Holten

Adreswijziging leden P.G.Lochem

Mevr. B.A.A. Walvoort-Kralemann
Mevr. H. Mutsaers-Raterink

**Bericht van geboorte of overlijden,
aanmelding, opzegging en
adreswijziging s.v.p. melden aan:
ledenadministratie@pglochem.nl**

Hartelijk dank

Bloemen, Groeten, Bezoek,
namens de kerkgemeenschap
Hartelijk dank hiervoor!

Met mijn hartelijke groeten voor U allen.
Tineke Welink

Diaconie - groep Insteken & aanhaken

Voor het vierde jaar is de groep Insteken & aanhaken actief met het maken van o.a. kindertruien, sjaals, mutsen en plaids. Dit jaar gaan er in de doos ook gebreide Nijntjes mee. We doneren gemiddeld 5 dozen per jaar aan de diaconie van Haarlem. Naast een winkel die bezocht wordt door minima-gezinnen is er in december ook een zogenaamde broodbank in de kerk. We krijgen positieve en blijde reactie uit Haarlem. Er is vraag naar gebreide en gehaakte kinderspullen en de Nijntjes vallen bij de kinderen in de smaak.

Hanneke Brinkhuis

Uitnodiging seniorenmiddag 9 april 2025 - Paaslunch

Op woensdag 9 april a.s. organiseert de diaconie weer een ontmoetingsmiddag. Deze middag verzorgen we een lekkere paaslunch. Het wordt een gezellige ontmoeting waar Paul Wansink ook aanwezig zal zijn. De tijd is van 12.30 – 14.30 uur.

Alle 70-plussers zijn van harte welkom. De kosten bedragen €12,50 per persoon, ter plekke te voldoen. Mocht het bedrag bezwaarlijk zijn, dan kunt u altijd even overleggen bij aanmelding.

Aanmelden kan via mail hannekebrinkhuis@upcmail.nl of tel. 06 577 988 28. Graag opgeven voor vrijdag 4 april.

Namens de diaconie,
Hanneke Brinkhuis

Ontwikkelingen legaat

Via deze weg bent u al verschillende keren geïnformeerd over het legaat van bijna € 100.000,- dat de Diaconie 5 jaar geleden mocht ontvangen. De schenker had het legaat kort gezegd als volgt bestemd: Zorgen dat mensen met een zorgvraag in de kern Lochem zolang mogelijk thuis kunnen blijven wonen. Van dit bedrag is op dit moment nog circa € 60.000,- over. Omdat het niet écht simpel is om het geld besteed te krijgen en tegelijkertijd aan de doelstelling te voldoen is er vorig jaar binnen de kerkenraad een werkgroep opgericht. Deze groep bestaat uit Henk Berends, Melita Lever en de nu oud-kerkenraadsleden Marian de Hoop en ondergetekende.

Wij hebben o.a. gesprekken gevoerd met:

- Stichting Welzijn Lochem, wat is er al allemaal geregeld m.b.t. mantelzorg in Lochem?
- Huize Dahme, hier zijn plannen om een ruimte te realiseren waar zorgvragers tijdelijk kunnen verblijven zodat de mantelzorger de nodige rust kan krijgen.
- Huize Gudula, is er in de nieuwbouw eventueel ruimte voor een logeeraadres voor zorgvragers? (hetzelfde idee als bij Huize Dahme)
- Stichting "Handen in Huis"

Deze laatste stichting regelt met enthousiaste vrijwilligers in heel Nederland 24-uurs mantelzorgvervangings (ook wel respijtzorg genoemd) in die situatie waar de hulpvrager zonder de hulp niet alleen thuis kan blijven. De zorg wordt voor minimaal 3 dagen verleend. Deze vrijwilligers krijgen uiteraard wel een reiskostenvergoeding en een vergoeding per dag. Die kosten kunnen gedekt worden door de (aanvullende) ziektekostenverzekering of de mensen betalen het zelf. Het idee van de werkgroep is om voor mensen die wel de hulpvraag hebben, maar niet de mogelijkheid om te betalen, dit te gaan bekostigen uit het legaat. Dit geldt voor alle mensen uit de kern Lochem, kerkelijk of niet. Wij willen dit initiatief op verschillende manieren kenbaar maken:

- Via een separaat artikel in deze Samenspraak
- Via folders in de kerk
- Via u! Misschien herkent u in uw omgeving een situatie waar het tijd wordt dat de mantelzorger even ontlast wordt. Namens de "werkgroep legaat",

Harm Wesselink

Wilt u er even tussenuit? Dat kan.

De mantelzorger onbezorgd op vakantie

Behoeft u aan ontspanning hebben we allemaal. Dat geldt zeker ook voor mensen die de zorg voor een naaste hebben, de mantelzorger. Hun vaak bijzonder zware taak is alleen vol te houden als ze er af en toe tussenuit kunnen om de accu weer op te laden.

Maar niet iedereen met een beperking wil of kan ergens anders worden verzorgd. Pas als iemand bereid is thuis de zorgtaak een poosje over te nemen, kan de mantelzorger met een gerust hart ook eens op vakantie.

Stichting Handen in Huis is een landelijke organisatie die mantelzorgers in staat probeert te stellen vakantie te nemen. Zij biedt minimaal 2 nachten, 3 dagen 24-uurs mantelzorgvervangings in het hele land met behulp van vrijwilligers. De vervanger neemt in principe alle mantelzorgtaken over. Voorafgaand aan de vervanging vindt altijd een uitgebreid intakegesprek plaats en komt de vrijwilliger op kennismakingsbezoek.

Met ca. 85% van alle ziektekostenverzekeraars zijn er afspraken over de vergoeding van de mantelzorgvervangings vanuit de aanvullende verzekering, maar er zijn ook andere mogelijkheden om de vervanging te betalen. Handen in Huis kan u hier alles over vertellen.

Bent u geïnteresseerd en wilt u de mogelijkheden bespreken, kijk dan eens op de website: www.handeninhuus.nl of bel met 030-6590970.

Diaconale collecteopbrengsten december 2024 en januari 2025

22-12-2024	Diaconie	€ 226,40
24-12-2024	Diaconie	€ 637,20
25-12-2024	Kinderen in de Knel*	€ 872,60
29-12-2024	Wilde Ganzen(Malawi)	€ 176,05
05-01-2025	Diaconie	€ 255,15
12-01-2025	Wilde Ganzen(HIV Zuid Afrika)	€ 232,35
19-01-2025	Voedselbank	€ 329,10

**inclusief opbrengst Goede Doelenmarkt.*

Naast bovenstaande collecteopbrengsten ontvingen wij de volgende giften:

Diaconie: 1 keer € 115,- en 1 keer € 25,--

Bedankt voor uw bijdragen, wij zullen zorgen dat deze juist besteed worden!

Terugblik op themaweek liederen en muziek

"Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan" vormde de rode draad in deze themaweek. Het lied is in de kerkdienst en een gemeentebijeenkomst gezongen. Niet voor niets, want na een oproep om geliefde liederen door te geven kwam dit lied naar voren. In de kerkdienst gaf Paul Wansink aan dat veel van de gekozen liederen het beeld van God verwoordden dat bij onze gemeente leeft: Dat Hij met ons gaat op onze weg door het leven. De door 22 gemeenteleden opgegeven liederen komen uit allerlei verschillende bundels.

Op de gemeentebijeenkomsten hebben we ruim stilgestaan bij wat een lied in de kerkdienst, maar ook bij een uitvaart met ons doet. Zingen blijkt bij veel mensen een diepe emotie te raken. De verbondenheid met elkaar wordt versterkt. Samen zingen heeft daarbij de voorkeur. Al kwam ook bij het lied "Ik zal er zijn" van Sela naar voren, dat dit als luisterlied anders overkomt dan wanneer we dit samen zingen. Els Dijkerman liet ons dat op een mooie wijze ervaren.

Een vergelijking van onze toppers met de landelijke top 7:

Landelijk PKN 2021 top 7

1. Ga met God (416)
2. Abba Vader (886)
3. Ik zal er zijn/hoe wonderlijk (Sela)
4. 'k Stel mijn vertrouwen
5. De steppe zal bloeien (608)
6. Aan U behoort o Heer der heren (978)
7. Tienduizend redenen

PGL 2025 top

1. Ga met God (416) (5x)
2. Ga maar gerust (Sibelius) (3x)
- Ik zal er zijn (Sela) (3x)
3. Psalm 139, De steppe zal bloeien (608)
- Vervuld van uw zegen (425)
- Dona nobis pacem, canon
- Dank U voor deze nieuwe morgen (218) (2x)
4. ...ca 55 liederen onder noemer: 'ieder zingt zijn eigen lied'

Deze peiling vraagt om een herhaling. Mogelijk begin volgend jaar met een grotere inbreng. Een mooi vervolg zou een zangdienst kunnen zijn. Zingend geloven en belijden, zoals in 'onze' liederen naar voren komt. We zoeken bemoediging, troost, vertrouwen en hoop. Een God die met ons meegaat.

Zegert Vis

“De Grote Opruiming”

In januari startten we het nieuwe jaar met de jeugd met “De Grote Opruiming”. Dit is één van de programma’s van Youth for Christ. We begonnen met drie groepjes en iedereen kreeg een geel schoonmaakdoekje. De opdracht was om het doekje zo in te knippen dat je er doorheen kunt stappen. Dit was een behoorlijke uitdaging, maar een paar jongeren wisten hoe dit moest. Vervolgens bedacht iedereen gebeurtenissen of dingen die ze graag van zichzelf op wilden ruimen. Dit schreven ze op een papiertje en maakten er een propje van. Hier deden we een wedstrijd mee. Het propje werd met een stoffer weggeslagen en een ander probeerde het met een vuilniszak op te vangen. Daarna kregen de jongeren de vraag: Stel er is brand. Je kunt maar vijf dingen uit je kamer redden. Wat zou je dan kiezen? En welke vijf niet-fysieke dingen zijn waardevol voor jou? We deden dit met een zogenaamde ‘mentimeter’. De antwoorden verschenen op een scherm en daar hebben we met elkaar over gesproken. Wat moet je opruimen in je leven, zodat je dat wat kostbaar is in je leven weer ruimte kan geven? We lazen met elkaar Lucas 15: 1 – 10, het verhaal van de vrouw die een zilveren muntje gaat zoeken.

“Jezus ontmoeten – colaatje met Jezus”

Begin februari deden we het programma “Jezus ontmoeten – colaatje met Jezus”. Jongeren ontdekten dat ontmoetingen met Jezus je veranderen. Allereerst gingen we elkaar ontmoeten d.m.v. een bingospel. Daarna zochten we in de bijbel allerlei verhalen op over Jezus die mensen ontmoet. Die ontmoeting levert van alles op: gezondheid, acceptatie, verandering van zelfbeeld, antwoorden op vragen, redding, bemoediging, uitdagingen om je leven te verbeteren en ga zo maar door. Vervolgens bedachten we een plek waar we Jezus zouden willen ontmoeten als Hij hier vandaag de dag op aarde rond zou lopen. We gingen die plek tekenen. Als laatste bedachten we met elkaar wat we nu wisten over Jezus door alle ontmoetingen. We maakten een profiel over Jezus, door alles wat we over Hem te weten waren gekomen, naast Zijn foto te schrijven.

Anita Kolkman & Roos Dieker

Profiel van Jezus:

*Baard
man/vrouw
Lang haar
alle talen kunnen hem verstaan
Beleefd
rijk in liefde
Rustig bescheiden, wijs
Alledaagse kleding
Litttekens in de handen en voeten
Klein*

Ervaar een bijzondere avond met Bastiaan Ragas in Lochem!

Samen tafelen, theater beleven en napraten met een drankje

Op woensdag 7 mei brengt Bastiaan Ragas zijn indrukwekkende muzikale voorstelling In Gods naam naar de Schouwburg in Lochem. Een unieke avond waarin muziek, inspirerende verhalen en persoonlijke ervaringen samenkomen.

Hij wordt begeleid door actrice Yvonne Eerenbeemt en instrumentalist Martijn Beekers.

Over de voorstelling: Bastiaan Ragas, katholiek opgevoed, werd pas enkele jaren geleden écht gegrepen door de Bijbel. Wat kan dit boek ons vandaag de dag nog vertellen? In 'In Gods Naam' verweeft hij eeuwenoude verhalen met prikkelende dialogen, muziek van Elvis Presley tot Bach, en zijn eigen zoektocht naar antwoorden in een wereld vol onrust en onzekerheid.

Samen eten en in gesprek

Voorafgaand aan de voorstelling willen we samen eten en in gesprek gaan met een groep Lochemers tussen 30 en 55 jaar. Daarom organiseren we op woensdag 2 april een gezamenlijke maaltijd in de Witte Kerk. Een avond vol ontmoeting en bezinning als mooie voorbereiding op de voorstelling.

Mis het niet! We hebben slechts 40 kaarten beschikbaar voor € 20,- per stuk. Meld je snel aan voor de voorstelling én de maaltijd bij Dienke Geurtz via dienke75@gmail.com.

Praktische info

✓ Gezamenlijke maaltijd – woensdag 2 april | 18.30 – 20.30 uur | Witte Kerk

✓ Voorstelling + na borrel – woensdag 7 mei | Schouwburg Lochem

Een avond om samen te beleven, te genieten en na te praten. Ben jij erbij?

Paul Wansink

Werkgroep leren: 2x de actualiteit van theologie in de samenleving

1 Bonhoeffer en de Duitse kerkstrijd

In de jaren dertig van de vorige eeuw was er in het Nationaal-Socialistische Duitsland een felle strijd aan de gang in de kerken. Hoe verhoudt een volgeling van Christus zich tot een populistische nationalistische overheid. Een van de gezaghebbende stemmen in deze 'Duitse kerkstrijd' was theoloog en predikant Dietrich Bonhoeffer. Hij heeft uiteindelijk zijn leven gegeven voor zijn overtuiging. Vanuit de gevangenis schreef hij in de oorlogsjaren indrukwekkende brieven, die bewaard zijn. We bezien de Duitse kerkstrijd met een blik naar het heden. We lezen ook teksten van Bonhoeffer zelf.

(Diverse gemeenteleden vroegen of deze bijeenkomst ook overdag kon: dus ik bied hem overdag en in de avond aan, het is dezelfde lezing!)

Inleider: Paul Wansink

Dinsdag 18 maart 2025 om 10.00 uur, Witte Kerk, Lochem
en om 20.00 uur, Witte Kerk, Lochem

2 De waarde en gevaren van syncretisme: Casus Suriname

In de herfst van 2024 wijdde ds. Jurjen Zeilstra, die predikant is van de Protestantse Gemeente Blaricum, zijn studieverlof aan religie in Suriname, procentueel een van de meest religieuze landen ter wereld. Vanwege de grote verscheidenheid van achtergronden van de Surinaamse bevolking wordt er in de voormalige kolonie van Nederland een veelheid aan religies beleden. Zendelingen en missionarissen zijn vaak zeer kritisch geweest op mengvormen (syncretisme), met name wanneer het ging om winti, een volksreligie waarbij Afrikaanse wortels en voorouderverering een grote rol speelden. Het is de vraag of die afwijzing als 'afgoderij' altijd juist was. Het besef dat er kracht schuilt in een Afrikaanse eigenheid heeft de identiteit en emancipatie van de slaafgemaakte versterkt. En bestaat er wel een geïnterpreteerd 'zuiver' beeld van Christus? De Christus die de Europeanen brachten was door hen dienstbaar gemaakt aan het kolonialisme. Wat zegt dit alles over de waarde van religie?

Inleider: Jurjen Zeilstra (dr. theol. dr.hist.),
Donderdag 27 maart 2025, 20.00 uur
Witte Kerk, Lochem

Kerkgebouwen:
Witte Kerk, Graaf Ottoweg 2
Gudulakerk, Markt 4

Kerkelijk bureau:
Paul Krugerstraat 8,
tel. 0573 250102
kerkelijkbureau@pglochem.nl

Correspondentie:
scriba@pglochem.nl

Ledenadministratie:
Bericht van geboorte of
overlijden, aanmelding,
opzegging en adreswijziging
s.v.p. melden aan:
ledenadministratie@pglochem.nl

Coördinatie koster:
Jan en Els Breukelman,
tel. 0573 250 102,
koster@pglochem.nl

Predikant:
Ds. P.L. Wansink
pwansink@pglochem.nl
Tel. 06 520 522 43

Pastoraat PG Lochem:
pastoraat@pglochem.nl
coördinator bezoekwerk
Amanda Jansen
Tel. 0573 250 603 of
06 387 166 17

Vertrouwenpersoon:
Ria van Houwelingen:
m.van.houwelingen@kpnmail.nl
Johan Meijer
Tel. 06 316 724 52.

Uitvaartdiensten:
E. te Loo, tel. 0573 250 312
of 06 518 967 97,
uitvaart@pglochem.nl

Cantor-organist:
Mw. E. Dijkerman,
tel. 06 391 477 82,
elsdijkerman@gmail.com

Autopool kerkdiensten
autopool@pglochem.nl
Tom Reitsma
tel. 06 435 194 58

Bankrekeningnummers:
Diakonie NL63RABO0373740018
t.n.v. TG Dienen PGL Lochem

Beheer NL29RABO0373711530
t.n.v. Protestantse Gemeente
Lochem

Webmaster PGlochem
e-mail: webmaster@pglochem.nl

Voor meer informatie van de Protestantse Gemeente Lochem:
www.kerklochem.nl/contact

Samenspraak nr 2 - 2025, 35e jaargang

Samenspraak is het contactorgaan van
de Protestantse Gemeente Lochem.

Redactie Samenspraak

Eindredacteur: Antoinette Oprel-van Riel
Redacteurs: Jan Breukelman, Jan Dinkelman,
Diny Nijkamp en Jan Nijland
Vormgeving: Sander van Voorst

*De foto's in dit nummer zijn beschikbaar gesteld
door:* Remco van Donk, Dienne Geurtz, Diny
Nijkamp, PKN-gemeente Dedemsvaart, Akkie van
der Schaaf HEIC, David van der Schaaf, Harm
Wesselink en Pixabay.

Uitgever: De Zalige Zalm, Deventer

Wilt u reageren?

De redactie van *Samenspraak* ziet uw vragen,
opmerkingen en aanmerkingen
graag tegemoet:
samenspraak@pglochem.nl, of
Paul Krugerstraat 8, 7241 DW Lochem

*De redactie behoudt zich het recht voor om bijdragen
in te korten en/of te redigeren.*

Kopij voor het volgende nummer inleveren **vóór 12.00 uur**
op maandag 17 maart

Samenspraak nr. 3 verschijnt uiterlijk 5 april

Inzending zondagsbrief uiterlijk **woensdagavond:** zondagsbrief@pglochem.nl

*Dit kerkblad wordt gedrukt op FSC gecertificeerd
papier. FSC staat voor: Forest Steward Council:
de Raad voor Goed Bosbeheer.*

Leesrooster

Maart

zondag	2	Joël 1,1-14
maandag	3	Joël 1,15–2,2a
dinsdag	4	Joël 2,2b-11
woensdag	5	Joël 2,12-17
donderdag	6	Ester 4,1-17
vrijdag	7	Ester 5,1-14
zaterdag	8	Ester 6,1-14
zondag	9	Psalm 81
maandag	10	Ester 7,1–8,2
dinsdag	11	Ester 8,3-17
woensdag	12	Ester 9,1-15
donderdag	13	Ester 9,16-26a
vrijdag	14	Ester 9,26b–10,3
zaterdag	15	1 Korintiërs 13,1-13
zondag	16	Lucas 9,1-9
maandag	17	Lucas 9,10-17
dinsdag	18	Lucas 9,18-27
woensdag	19	Lucas 9,28-36
donderdag	20	Lucas 9,37-50
vrijdag	21	Jesaja 50,4-11
zaterdag	22	Jesaja 51,1-8
zondag	23	Jesaja 51,9-16
maandag	24	Jesaja 51,17-23
dinsdag	25	Jesaja 52,1-6
woensdag	26	Jesaja 52,7-12
donderdag	27	Jesaja 52,13—53:6
vrijdag	28	Jesaja 53,7-12
zaterdag	29	Jesaja 54,1-10
zondag	30	Jesaja 54,11-17
maandag	31	Jesaja 55,1-13

April

dinsdag	1	Jesaja 56,1-8
woensdag	2	Jesaja 56,9-57,6
donderdag	3	Jesaja 57,7-13
vrijdag	4	Jesaja 57,14-21
zaterdag	5	Jesaja 58,1-5

*Het veld is verwoest,
de dorre grond treurt,
want het koren is vernield,
de wijn verdroogd,
de olie verloren.*

Joël 1: vers 14

Veertig dagen

Veertig dagen de kruisweg door
in Jezus spoor
veertig dagen naar Hem kijken
elke dag meer op Hem lijken
veertig dagen vergeving vragen
Zijn kruis dragen
dagelijks schuld belijden
met de zonden strijden

Veertig dagen mee
naar Getsémané
bespot, geslagen, veracht
in de donkere nacht
vallen en weer opstaan
struikelend, verlangend meegaan
veertig dagen verwondering
stilte in bezinning

Veertig dagen bidden
om Jezus in ons midden
veertig dagen geloof opwekken
meer van Jezus ontdekken
veertig dagen waken
een geloofsreis maken
veertig dagen dichterbij Hem
volg Zijn stem

Veertig zinnen

Veertig dagen met Jezus alleen
om het kruis heen
in aanbidding
we horen Zijn smeking
Mijn God, Mijn God
waarom verlaat u Mij
wat een liefde, wat en trouw
Mijn kind, het is voor jou

Dat Hij gestorven is
Hij koos de duisternis
voor het licht
geeft ons Hemels uitzicht
veertig dagen kwetsbaar
eeuwig dankbaar
voor het wonder
van genade zo bijzonder!

Leo Heuvelman
christelijke gedichten.com